

[Einar Simonsen.]

et endog stort Udbud af Slagtekvæg. Dette behøver ikke nogen udførlig Motivering, da det ligger lige for, at man med den Prisudvikling, der har fundet Sted paa Smørproduktionens Omraade, vil se sig nødsaget til at nedbringe denne urentable Produktion ved at sælge ud af Kreaturholdet de mindst rentable Dyr. Men ogsaa den Omstændighed, at Grovfoderproduktionen utvivlsomt paa Grund af svigtende Tilførsler af Kunstgødning, i alle Tilfælde meget høje Priser paa Kunstgødning, vil gaa ned, vil virke stærkt i samme Retning. Jeg kan her blot anføre, at i indeværende Efteraar er Tilførslerne til Kreaturmarkederne omkring det dobbelte af det normale; i sidste Uge tror jeg, der var omkring 10 000 Kreaturer mod ca. 4 000 i den tilsvarende Uge i Fjor.

Da Bortfaldet af Slagteafgiften for de smaa Kalve andrager 500 000—600 000 Kr., vil jeg i Henhold til de lige fremsatte Betragtninger henstille til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse, om ikke det vil være rigtigt og klogt at forhøje Afgiften paa de to andre Kategorier, de større Kalve og de voksne Kreaturer, fra henholdsvis 8 og 18 Kr. til henholdsvis 10 og 20 Kr., altsaa med 2 Kr. pr. Dyr. Dette vil for Forbrugerne betyde omkring 1 Øre pr. ½ kg Kød, men det vil samtidig give Kødfonden et Beløb af ca. 1 Mill. Kr. og derved ikke alene give fuld Dækning for Tabet ved Bortfaldet af Slagteafgiften paa smaa Kalve, men ogsaa give Kødfonden en yderligere Stimulans til dens betydningsfulde Opgave.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse i Anledning af, at københavnske Slagtermestre, maaske andre, straks efter Krigens Udbrud krævede Slagteafgiftens Bortfald med den Begrundelse, at der indtraadte en Prisstigning, som overflødiggjorde Slagteafgiftens Bibeholdelse, fastslaa, at Noteringerne for de forskellige Kategorier af 1ste Klasses Kvæg her paa Hjemmemarkedet, Kvier, Stude og unge Køer, indtil nu kun er steget med 4 Øre pr. Kilogram fra den sidste Uge i August. Jeg maa derfor bestemt tilbagevise den af de Herrer Slagtermestre rejste Protest mod Slagteafgiftens Bortfald som ganske ubegrundet.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger om et Par andre af de Ting, der indeholdes i det forelagte Lovforslag. Hvad angaar den Bevilling, der er afsat til Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning, finder jeg ligesom den socialdemokratiske Ordfører, at dette er en saa betydningsfuld Opgave, at der, saafremt det er nød-

vendigt at udvide de Undersøgelser, som nu er i Gang, ikke maa savnes Midler til, at de kan foregaa paa en saa betryggende og effektiv Maade, at vi kan naa til et mere positivt Resultat end det, der er naaet til Dato.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger om det Beløb paa 200 000 Kr., der udredes af Kødfonden til Støttekøb af rene Dyr til nyoprettede Husmandsbrug og lidt større Brug. Der er vist fra alle Sider Enighed om, at det er en god og fornuftig Bestemmelse, men jeg vil dog hævde, at det rigtigste og fornuftigste vil være at lade dette Beløb overgaa til Jordfonden. Det er dèr, det hører hjemme; dèr har vi jo netop en Bevilling til Etablering af nyoprettede Brug. Det er et Spørgsmaal, vi diskuterede ogsaa sidste Gang, men det lader ikke til, at den højtærede Landbrugsminister deler denne Betragtning. Alligevel vil jeg ikke undlade at sige her, at jeg synes, alt taler for, at det henvises til Jordfonden. Af Bemærkningerne ser jeg, at der, siden Loven for 2 Aar siden blev vedtaget, har været en stigende Anvendelse af denne Bestemmelse, idet Ansøgningernes Antal er vokset fra 378 i det første Aar til 521 i indeværende Aar. Hele Beløbet er altsaa opbrugt, og man er allerede i indeværende Aar oppe paa et Beløb af 220 000 Kr., til Trods for at man har nedsat Beløbet til Indkøb af de enkelte Dyr med 20 Kr., fra 100 Kr. til 80 Kr. Nu er jeg ganske klar over, at efterhaanden som Udryddelsen af Kvægtuberkulose skrider frem her i Landet, vil Spændvidden mellem Prisen paa rene og urene Dyr, som man siger i daglig Tale, blive mindre, men jeg synes dog ikke, at man foreløbig bør gaa under det nu stipulerede Beløb paa 80 Kr. Men det er jo et Spørgsmaal, om det ikke vil være rigtigt at forhøje Beløbet 200 000 Kr. til f. Eks. 250 000 Kr. Skulde det vise sig, at Antallet af Ansøgninger til dette Formaal ikke stadig stiger, og der derfor ikke bliver Brug for hele Beløbet, saa sker der jo ingen Skade ved, at man har det afsat, derfor behøver det jo ikke at bruges.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg haaber, den højtærede Landbrugsminister vil stille sig imødekommende over for de her af mig fremdragne Punkter: de 2 Kroners Forhøjelse af Slagteafgiften og Forhøjelsen af de 200 000 Kr. til eventuelt 250 000 Kr. og Overførelse af dette Beløb til Jordfonden. Det bliver vel imidlertid nødvendigt, at vi faar en kort Udvalgsbehandling, og jeg skal da tilsige mit Partis velvillige Medvirken til Opnaelse af et Resultat.